

koska ne perustuvat DAFSE:n toiseen hyväksyvään päätökseen, jossa kehoitetaan soveltamaan kohtuullisuutta ja hyvää taloudenhoitoa koskevia periaatteita, joita ei ole missään vaiheessa annettu tiedoksi;

- päätöksillä loukataan kantajan puolustautumisoikeuksia.

**British Shoe Corporation ym:n 28.3.1997 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne**

(Asia T-73/97)

(97/C 166/36)

(Oikeudenkäyntikieli: englantia)

British Shoe Corporation ym. on nostanut 28.3.1997 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuksessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajien edustajat ovat solicitor Alasdair Bell, Skotlanti, ja solicitor Mark Powell, Englanti, ja prosessiosoite Luxemburgissa on asianajotoimisto Loesch & Wolter, 11 rue Goethe, Luxembourg.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuim

- kumoaa väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevien jalkineiden, joiden päälliset ovat tekstiiliainetta, tuonnissa annetun komission asetuksen (EY) N:o 165/97;
- toteuttaa muut tarvittavat toimenpiteet;
- velvoittaa komission korvaamaan esillä olevassa asiassa kantajina olevien yhtiöiden oikeudenkäyntikulut.

*Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut*

Esillä olevassa asiassa kantajina olevat yhtiöt ovat kaikki merkittäviä jalkineiden maahantuojia ja vähittäismyyjiä Euroopan unionin alueella. Ne tuovat merkittäviä määriä jalkineita Kiinasta ja Indonesiasta, joihin kohdistettiin polkumyöntiä koskeva tutkimus, jonka perusteella annettiin komission asetus (EY) N:o 165/97<sup>(1)</sup>, jolla otettiin käyttöön 94,1 prosentin suuruinen väliaikainen polkumyöntitulli Kiinasta peräisin olevien tekstiilijalkineiden tuonnissa ja 36,5 prosentin suuruinen väliaikainen polkumyöntitulli Indonesiasta peräisin olevien tekstiilijalkineiden tuonnissa. Kantajat pyrkivät saamaan tämän asetuksen kumotuksi.

Kantajat vetoavat asetuksen (EY) N:o 3283/94<sup>(2)</sup> 1 artiklan 4 kohdan rikkomiseen, koska komissio on erehtynyt sekä tosiasiallisesti että oikeudellisesti soveltaessaan kyseisen artiklan mukaista ”samankaltaisen tuotteen” käsitettä. Kantajien mukaan vulkanisoituja jalkineita ei voida pitää

”samankaltaisina tuotteina” ruiskuvaluteltujen jalkineiden kanssa. Näiden tuotteiden välillä on merkittäviä eroja, erityisesti valmistusmateriaalien, tuotantomenetelmien, teknisten ja fyysisten ominaispiirteiden, hinnan, pakkausten ja markkinoinnin osalta. Komission päätös 94,1 prosentin suuruisen väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön otosta vulkanisoitujen jalkineiden osalta on siten lainvastainen.

Kantajat vetoavat myös perustamissopimuksen 190 artiklan rikkomiseen. Ne katsovat, että asetuksen (EY) N:o 165/97 riittämättömät perustelut estävät ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta täyttämästä velvollisuuttaan sen kysymyksen tarkastelemisesta, onko vastaaja määrännyt perittäväksi oikeansuuruisen polkumyöntitullin. Ensimmäinen väite komission menettelyä vastaan on se, ettei komissio ole ottanut huomioon eroja vulkanisoitujen ja ruiskuvaluteltujen jalkineiden välillä. Lisäksi väliaikaisen polkumyöntitullin määrän taustana oleva matemaattinen perusta ei ole luotettava eikä asianmukaisesti perusteltu.

Ne esittävät lisäksi, että komissio on tehnyt ilmeisen arviointivirheen arvioidessaan ”yhteisön etua”. Riidanalaisella toimenpiteellä annetaan ymmärtää, että jakelujärjestelmä voi sulattaa suuren osan polkumyöntitullista ja että näin tulisi myös tapahtumaan. Komissio ei kuitenkaan esitä mitään todisteita tältä osin, paitsi että se ilmoittaa tuonnin ja vähittäismyynnin välisen bruttomääräisen voittomarginaalin olevan 100 prosenttia. Tämän voittomarginaalin kattamasta kustannusrakenteesta, siihen sisältyvästä voiton määrästä tai jakelujärjestelmän kapasiteetista sulattaa merkittävä osa tullia ei ole esitetty mitään arviointia. Koska tuotujen jalkineiden vähittäismyöntihinnat ovat jo nousseet olennaisesti, komission tilannearviointi on tosiseikkojen vastainen.

Seuraavaksi kantajat väittävät, että vastoin asetuksen (EY) N:o 3283/94 3 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä 5 artiklan 4 kohdan kanssa, komissio on esillä olevassa asiassa jättänyt huomioimatta sen tosiseikan, että ennen kuin se voi lainmukaisesti määrätä polkumyöntitullin, sen on näytettävä toteen, että tuonnista on aiheutunut aineellista vahinkoa niille EU:n tuottajien ryhmille, joiden yhteinen tuotanto on 25 prosenttia samankaltaisen tuotteen EU:n tuotannosta.

Kantajat vetoavat lopulta suhteellisuusperiaatteen rikkomiseen riidanalaisella asetuksella säädettyjen polkumyöntitullien määrän suhteen. Ne painottavat tältä osin sitä seikkaa, että yhteisössä on käytännössä mahdotonta hankkia varastoon vulkanisoituja jalkineita.

<sup>(1)</sup> Väliaikaisen polkumyöntitullin käyttöön otosta tiettyjen Kiinan kansantasavallasta ja Indonesiasta peräisin olevien jalkineiden, joiden päälliset ovat tekstiiliainetta, tuonnissa 28 päivänä tammikuuta 1997 annettu komission asetus (EY) N:o 165/97 (EYVL N:o L 29, 31.1.1997, s. 3).

<sup>(2)</sup> Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1994 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 3283/94 (EYVL N:o L 349, 31.12.1994, s. 1).